

รูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร

Personal Financial Management of People in Bangkok Metropolitan Area

ยุพา ศรีวิภาสกุล¹ อรไท ชัยเจริญ²

¹คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา รูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แสดงค่าสถิติ เป็น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงแบบโคก่าลึงสอง

ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท

พฤติกรรมทางการเงิน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางหรือนาน ๑ ครั้ง ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางการเงินในเรื่องการออมมากที่สุด ด้านการวางแผนการออมและการลงทุน ส่วนใหญ่เลือกวิธีฝากเงินกับธนาคาร ด้านการวางแผนทำประกัน เลือกเป็นประกันชีวิตมากที่สุด ด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุส่วนใหญ่ เลือกวิธีฝากเงินกับธนาคาร และด้านการวางแผนทางด้านภาษี เลือกประกันชีวิตมากที่สุด

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงิน โดยส่วนใหญ่พบว่า เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล หรือปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินที่แตกต่างกัน อันได้แก่ รูปแบบการวางแผนการออมและการลงทุน รูปแบบการวางแผนทำประกัน รูปแบบการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ และรูปแบบการวางแผนทางด้านภาษี

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางการเงินกับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงิน โดยส่วนใหญ่พบว่า พบว่า พฤติกรรมการทำบันทึกรายรับ-รายจ่าย การวางแผนรายรับ-รายจ่ายไว้ล่วงหน้า การเปรียบเทียบงบประมาณกับรายรับ-รายจ่ายที่เกิดขึ้นจริง การทำบัญชีทรัพย์สิน-หนี้สิน หากมีรายได้เข้ามาจะกันเป็นเงินออมไว้ก่อน การปฏิบัติตามแผนทางการเงินที่วางไว้อย่างเคร่งครัดและมีวินัย การปรับปรุงแผนการเงินตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน มีความความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล หรือปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินที่แตกต่างกัน อันได้แก่ รูปแบบการวางแผนการออมและการลงทุน รูปแบบการวางแผนทำประกัน รูปแบบการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ และรูปแบบการวางแผนทางด้านภาษี และยังพบว่าผู้ที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้งจะมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินที่หลากหลายว่าระดับอื่น ๆ

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารจัดการทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน

ABSTRACT

The objective of this research is to study the Personal financial management of the population in Bangkok. The research uses both descriptive and inferential statistics as a statistical tool including percentage, mean, standard deviation and Chi-square Distribution for data analysis of the research.

The majority of the respondents are female in the age range between 31 to 40 years-old, marital status is single, and employees of private companies and average monthly salary ranges between 10,001 to 20,000 Baht.

As a result, the personal financial behavior in overall is in average; they are more likely on money-saving once they got an income by a separate part of a salary for saving. Most of the respondents were chosen to deposit money with a bank or a financial institution for saving and investment plan. Besides, life insurance is the top priority of their insurance which can be used for a tax deduction, and most of the decision for their retirement plan is deposit money with a bank.

However, the research found out that there is a relationship between personal factors and financial management, the different gender, age, marital status, educational background and monthly income have an impact on a different kind of their saving and investment plan, insurance plan, retirement plan, and tax planning.

Furthermore, the research found out that there is a relationship between behavioral finance and financial management including the behavior of recording their income and spending, forecasting on their further revenue and expense, a comparison between actual financial activity and the budget, and recording an asset and liability. More importantly, they are more likely to isolate their income for saving and follow their financial plan restrictively, and they also able to adapt their financial plan following their situation. Additionally, the majority of respondents are usually enthusiastic to learn more about financial management, and also found out that a group of the respondents who able to maintain their financial control will have more several ways to manage their financial plan rather than others.

Keywords: Financial Management, Behavioral Finance.

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตลอดช่วงชีวิตของคนเรานั้น ควรจะต้องเรียนรู้วิธีการหาเงิน การใช้เงิน การทำให้เงินงอกเงย การทำให้มีเงินใช้อย่างเพียงพอเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ และเป็นไปตามอัตรภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้แต่ละบุคคลเกิดความมั่นคงทางการเงิน ลดความเสี่ยงในการดำรงชีวิต โดยในเชิงสังคม ปัญหาอาชญากรรมซึ่งส่วนใหญ่มีแรงจูงใจมาจากปัญหาทางการเงินก็จะลดลง ในเชิงเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประชาชนในระดับจุลภาคก็จะมีส่วนช่วยให้ระบบเศรษฐกิจในระดับมหภาคมีความแข็งแกร่งในระดับรากฐาน ไม่ต้องพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก และจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ประชากรของประเทศรู้จักพึ่งตนเองได้ ส่งผลให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในที่สุด (ดร.กฤษฎา เสกตระกูล, 2555, หน้า 1)

การบริหารการเงินส่วนบุคคลมีความสำคัญกับบุคคลทุกช่วงอายุ เพราะภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การวางแผนเงินส่วนบุคคล จึงถือเป็นวิชาพื้นฐานสำคัญซึ่งจะปลูกฝังทักษะชีวิตที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ซึ่งให้บุคคลนั้นสามารถตัดสินใจทางการเงินได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เป็นการวางรากฐานทางการเงินให้มั่นคงในอนาคต และควรนำเข้าไปในหลักสูตรการศึกษา เพราะเป็นสิ่งที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตทั้งปัจจุบันและอนาคตเมื่อสำเร็จการศึกษา (รัชนิกร วงศ์จันทร์, 2553, หน้า 1)

การวางแผนการเงิน เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคประเทศไทย 4.0 ที่อัตราการสมรสลดลง อัตราการหย่าร้างเพิ่มขึ้น และอัตราการอยู่อาศัยคนเดียวของผู้สูงวัยก็เพิ่มขึ้นตาม แต่อัตราดอกเบี้ยกลับต่ำจนเกือบเป็นศูนย์ ยิ่งเวลาผ่านไป คนไทยทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างมีแนวโน้มที่จะแต่งงานช้าลง ปัจจุบันครอบครัวไทยมีสถิติการหย่าร้างสูงถึง 39% โดยในปี 2559 มีการจดทะเบียนสมรสรวม 307,746 คู่ และมีการจดทะเบียนหย่ารวมถึง 118,539 คู่ (ธนาวุฒิ สิริวัฒนธนกุล 2560 หน้า 10-11)

โดยเหตุผลที่ควรวางแผนทางการเงิน สามารถ

1. มนุษย์อายุยืนยาวขึ้นทุกวัน เป็นเหตุผลข้อแรกที่เราใส่ใจกับการวางแผนทางการเงิน เพราะจะต้องใช้จ่ายเงินเพื่อดูแลตัวเองในยามชราที่มีช่วงที่ยาวขึ้น

โดยปัจจุบันประชากรไทยเพศชายมีอายุขัยเฉลี่ย 73 ปี และเพศหญิงมีอายุขัยเฉลี่ย 75 ปี ซึ่งจะเห็นได้ว่าชีวิตหลังเกษียณยืนยาวมากขึ้น จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประชากรสูงวัยในปัจจุบันมีสัดส่วนอยู่ที่ 8.2 เปอร์เซ็นต์ และจะเพิ่มเป็น 15.6 เปอร์เซ็นต์ ในอีก 30 ปีข้างหน้า เพราะฉะนั้น การวางแผนการเงินจะต้องครอบคลุมไปถึงการวางแผนชีวิต การทำงาน การออม การลงทุน การใช้จ่าย และการเกษียณอายุ โดยจะต้องมีเป้าหมายที่แน่นอนว่าจะต้องกำหนดเงินเท่าใด ระยะเวลาเท่าใด และต้องมีการทบทวนแผนอยู่เสมออีกด้วย

2. ความไม่แน่นอนในชีวิต เช่น การตกงาน การเจ็บป่วย หรือประสบอุบัติเหตุ ซึ่งหากไม่มีการวางแผนการเงินที่ดีแล้ว อาจทำให้เกิดการสร้างหนี้ขึ้นมาได้

3. การวางแผนทางการเงินจะทำให้ใช้ชีวิตอย่างมีสติ การวางแผนทางการเงินเปรียบเสมือนการเดินทางที่มีเข็มทิศ ทำให้ไม่หลงทาง สามารถเดินสู่เป้าหมายได้อย่างถูกต้อง

4. ค่านิยมเปลี่ยนแปลงไป ปัจจุบันครอบครัวส่วนใหญ่เมื่อลูกเติบโตแล้วมักจะแยกย้ายกันออกไปสร้างครอบครัวใหม่ การเลี้ยงดูพ่อแม่ยามชราจึงมีให้เห็นน้อยลง ดังนั้น ต้องเตรียมพร้อมในการดูแลตนเองยามชรา โดยต้องสามารถพึ่งพาตนเองได้ และต้องใช้ชีวิตให้รอบคอบมากขึ้น

5. อนาคตค่าครองชีพจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ อนาคตใน 10-15 ปีข้างหน้า ไม่ว่าจะเป็นอัตราเงินเฟ้อ ราคาข้าวของและสินค้าต่าง ๆ จะแพงขึ้นเป็นเท่าตัว มูลค่าเงินในปัจจุบันจะมีมูลค่าต่ำกว่าใน 10 ปีข้างหน้าอย่างแน่นอน

6. การวางแผนทางการเงินทำให้รู้เท่าทันตนเอง การวางแผนทางการเงินจะทำให้รู้ว่าจักประเมินฐานะทางการเงินว่าปัจจุบันมีเงินเท่าไร มีทรัพย์สินแค่ไหน หรือมีหนี้สินอะไรบ้าง ซึ่งก็คือการทำงานบรรลุไปโดยปริยาย ผลพลอยได้คือทำให้เกิดการหาความรู้ หาช่องทางลงทุนที่ดีให้กับตนเองได้

7. การวางแผนทางการเงินจะทำให้ครอบครัวมั่นคงไม่ขัดสน หากมีการวางแผนการเงินที่ดี ก็จะช่วยปกป้องครอบครัวให้ใช้ชีวิตอย่างไม่ลำบาก หากไม่สามารถทำงานได้อีกหรือเสียชีวิตไป (กาญจนา หงส์ทอง 2551 หน้า 22-27) จะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการทางการเงินนั้น เป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งต่อการดำเนินชีวิตของทุกคน การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล โดยสามารถนำแนวทางที่ได้ไปประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการทางการเงิน กำหนดกลยุทธ์ของหน่วยงานหรือบริษัทต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ให้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือกับความไม่แน่นอนในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. พฤติกรรมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับรูปแบบของการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นประชาชนทั่วไป ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ตัวอย่าง ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและศึกษาวิจัยระหว่าง ธันวาคม 2560 ถึง เมษายน 2561

นิยามศัพท์

การบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การจัดระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการจัดหาเงินเข้ามา และใช้จ่ายออกไปอย่างเหมาะสมเพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

รูปแบบในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ โดยมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. สามารถนำแนวทางที่ได้ไปประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการทางการเงินของผู้ที่สนใจและประชาชนทั่วไป และใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ของหน่วยงานหรือบริษัททั่วไปได้
2. สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนทางการเงิน และส่งเสริมให้ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และเป็นการเตรียมความพร้อมด้านการเงินเพื่ออนาคต ให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากการวางแผนการเงินส่วนบุคคลทำให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้
3. ช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินของบุคคล เนื่องจากการวางแผนทางการเงินจะทำให้บุคคลคาดการณ์รายได้และค่าใช้จ่ายในอนาคตแล้วนำไปวางแผนทางการเงินให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินได้ตามต้องพร้อมจัดทำแผนการเงินรองรับไว้ด้วย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นกระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะการเงินที่มั่นคงของบุคคล ด้วยการศึกษาวางแผนทางการเงินที่เกี่ยวข้องและการตัดสินใจของแต่ละบุคคล การวางแผนทางการเงินจะเกี่ยวข้องกับการจัดหาและใช้ไปในทรัพยากร “เงิน” ของบุคคล เช่น การออม การลงทุน ตามเป้าหมายของบุคคล หากมีการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมแล้วจะเป็นการยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิตที่สูงขึ้น และมีความมั่นคงในชีวิต โดยการวางแผนทางการเงิน การจัดทำแผนทางการเงินต้องการกลุ่มความรู้และทักษะพิเศษต่าง ๆ เช่น การลงทุนในหลักทรัพย์ หน่วยลงทุน ประกันชีวิต อสังหาริมทรัพย์ การจัดการมรดก และการวางแผนภาษี เป็นต้น (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2552 หน้า 7) โดยมีขั้นตอนการวางแผนการเงิน ดังนี้

1. ประเมินฐานะการเงิน โดยการจัดทำบัญชีสินทรัพย์และหนี้สิน
2. ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน กำหนดเวลาให้ชัดเจนและจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย
3. จัดทำแผนทางการเงิน เช่น จะใช้จ่ายเงินอย่างไร หารายได้เพิ่มเติมจากแหล่งไหน
4. ดำเนินการตามแผนอย่างเคร่งครัด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความมุ่งมั่นและมีวินัย
5. ตรวจสอบและปรับแผนตามสถานการณ์ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

(ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน, ม.ป.ป.)

สิ่งสำคัญสำหรับการวางแผนการเงินคือพฤติกรรมที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาทางการเงิน ซึ่งหากไม่รีบวางแผนเปลี่ยนแปลงแก้ไขอาจก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้ในอนาคต เช่น การไม่มีความรู้ทางการเงิน ไม่มีเงินเก็บ ไม่ทำบัญชีรายรับรายจ่าย ไม่ลงทุนทางการเงิน ไม่ทำประกัน และไม่ประเมินศักยภาพของตัวเอง

โดยประเภทของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. แผนการออม ควรศึกษาช่องทางในการออมให้มากกว่าการฝากธนาคาร เช่น พันธบัตร สลากออมทรัพย์ และเลือกช่องทางที่เหมาะสมกับตัวเองจึงจะทำให้สามารถออมได้อย่างสม่ำเสมอ
2. แผนการลงทุน เช่น การลงทุนในตลาดหุ้น กองทุนรวม หรือทองคำ และเลือกความเสี่ยงในระดับที่รับได้ และการกระจายความเสี่ยง แล้วศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดรอบคอบ
3. แผนบริหารความเสี่ยง ความเสี่ยงทางการเงินอาจเกิดจากอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย และความตาย การทำประกันจะไม่เป็นการสร้างภาระ หรือสร้างความเสี่ยงทางการเงินให้กับครอบครัว
4. แผนเกษียณ ในอนาคตอายุเฉลี่ยของคนไทยจะยืนยาวขึ้นไปอีก การวางแผนการเงินจะสามารถรองรับกับช่วงชีวิตที่ยาวขึ้นได้ โดยช่องทางออมเงินหลังเกษียณ เช่น กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) อสังหาริมทรัพย์ ทองคำ เป็นต้น
5. วางแผนภาษีอากร มีหลายช่องทางที่เป็นการช่วยประหยัดภาษีได้ เช่น ประกัน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เป็นต้น ซึ่งหากมีการวางแผนภาษีอย่างละเอียดรอบคอบแล้วจะสามารถประหยัดภาษีต่าง ๆ ได้อย่างมาก

กาญจนา หงษ์ทอง (2551, หน้า 52-58)

สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อการลงทุน

1. ตราสารหนี้ (Debt) ที่รัฐบาลหรือบริษัทเอกชนออกขาย จะจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่แน่นอนและสม่ำเสมอ นอกจากนี้ อาจได้กำไร (หรือขาดทุน) จากการซื้อขายก่อนกำหนดก็ได้ เหมาะกับคนที่ไม่ค่อยชอบความเสี่ยง
2. ตราสารทุน (Equity) หรือหุ้น จะได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผล และกำไรจากการขายหุ้น ซึ่งตลาดหุ้นนั้นมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้มีความเสี่ยงมากกว่าการลงทุนประเภทอื่น ๆ แต่ขณะเดียวกันความเสี่ยงที่มากขึ้นก็ทำให้มีโอกาสได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้นเช่นกัน
3. หน่วยลงทุน (Unit Trust) การซื้อกองทุนรวมจะได้รับเป็นหน่วยลงทุน และมีผู้จัดการกองทุนเป็นผู้บริหารจัดการ จึงเหมาะสำหรับผู้ที่ไม่มีเวลา มีความรู้และเงินลงทุนไม่มากนัก

(ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557 หน้า 60-63)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงาน” ผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการออม – การลงทุนที่เกิดขึ้นจริงของกลุ่มตัวอย่าง มักเป็นการจ่ายเพื่อออมในรูป เงินฝากแบบออมทรัพย์ มีความรู้และความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงิน และสามารถทำตามนโยบายของรัฐบาล ส่วนใหญ่มีการจัดทำงบประมาณรายรับ – รายจ่าย แต่ละเดือน มักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น กรณีมีเงินเหลือนิยมฝากธนาคาร

กจิตพร สิทธิพันธุ์ (2552) ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา และอาชีพที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์” ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมออมของโดยส่วนใหญ่ออมในสถาบันการเงิน แต่จำนวนเงินออมของผู้ออมยังต่ำอยู่ ดังนั้นควรหามาตรการในการกระตุ้นการออมให้เพิ่มขึ้น และต้องมีการวางแผนด้านค่าใช้จ่ายให้เหมาะสม

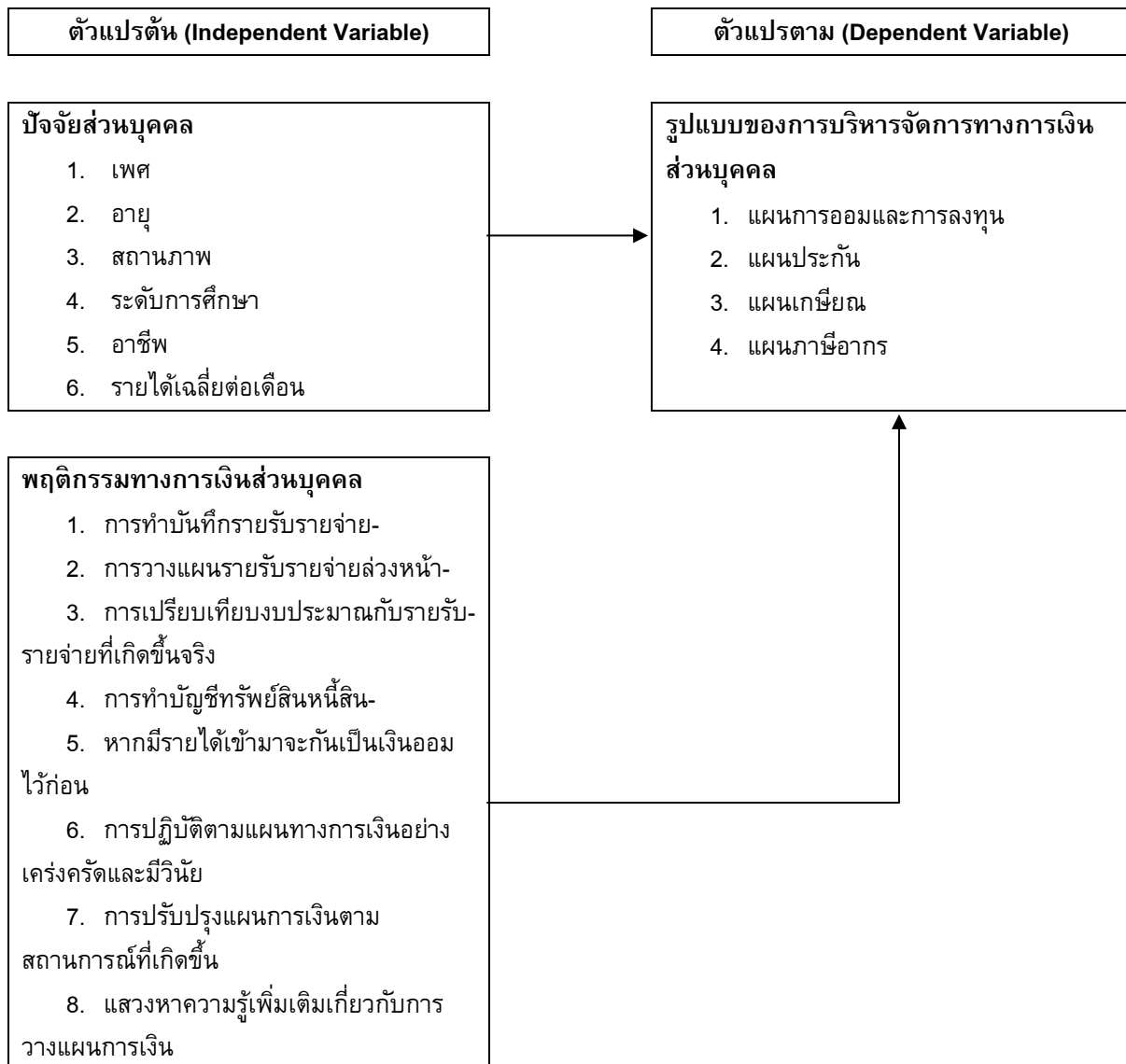
มรกต ฉายทองคำ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกออมเงินด้วยวิธีการฝากเงินกับธนาคารหรือสถาบันการเงินเป็นอันดับแรกมากที่สุด และพบว่ามีเพียงปัจจัยด้านผลตอบแทน และด้านสภาพคล่องเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจออมเงินได้ ส่วนปัจจัยด้านส่วนผสมการตลาดนั้นไม่สามารถใช้พยากรณ์การตัดสินใจออมเงินได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรณ แก้วเอี่ยม (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รูปแบบการดำเนินชีวิตพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธร จังหวัดชุมพร 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ด้านการจัดการการเงิน วินัยทางการเงิน และความตระหนักทางด้านจริยธรรมทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสุ่มจากประชาชนทั่วไปที่อาศัยและทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้สูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran (W.G. Cochran, 1953) โดยผลการคำนวณได้ขนาดตัวอย่าง 384 ตัวอย่าง และเพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล จึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Size) และเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) จากนั้นนำไปตรวจสอบคุณภาพคุณภาพเครื่องมือด้วยการหาความเที่ยงตรง (Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน แล้วนำมาทำ IOC (Item Objective Congruence) แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสม จากนั้นทดลองทำ pre-test กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ชุด และทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability test) ได้ค่า Cronbach's alpha = 0.832

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Means) ในการอธิบายข้อมูลเบื้องต้น และวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สถิติ Chi-square test ในการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 76.0 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.8 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 70.3 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 51.3 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 85.0 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.3

พฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางหรือ นาน ๆ ครั้ง (2.238) โดยมีพฤติกรรมทางการเงินในเรื่องการออม โดยหากมีรายได้เข้ามาจะกันเป็นเงินออมไว้ก่อนมีการปฏิบัติอยู่บ่อยครั้ง (2.660) จำนวนมากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการวางแผนการออมและการลงทุน เลือกวิธีฝากเงินกับธนาคาร/สถาบันการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.3 การวางแผนทำประกัน เลือกเป็นประกันชีวิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.2 การวางแผนเพื่อเกษียณอายุ เลือกวิธีฝากเงินกับธนาคารมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.5 การวางแผนทางด้านภาษี เลือกประกันชีวิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.8

5. พฤติกรรมหากมีรายได้เข้ามาจะกันเป็นเงินออมไว้ก่อนที่แตกต่างกันมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงิน ในด้านรูปแบบการวางแผนการออมและการลงทุน ด้านรูปแบบการวางแผนทำประกัน ด้านรูปแบบการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ และด้านรูปแบบการวางแผนทางด้านภาษีที่แตกต่างกัน

6. พฤติกรรมการปฏิบัติตามแผนทางการเงินที่วางไว้อย่างเคร่งครัดและมีวินัยที่แตกต่างกันมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินการเงิน ในด้านรูปแบบการวางแผนการออมและการลงทุน ด้านรูปแบบการวางแผนทำประกันที่แตกต่างกัน ยกเว้นในด้านรูปแบบการวางแผนเพื่อเกษียณอายุที่ไม่แตกต่างกัน

7. พฤติกรรมการปรับปรุงแผนการเงินตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นที่แตกต่างกันมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงิน ในด้านรูปแบบการวางแผนทำประกัน ด้านรูปแบบการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ และด้านรูปแบบการวางแผนทางด้านภาษีที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในด้านรูปแบบการวางแผนการออมและการลงทุนที่แตกต่างกัน

8. พฤติกรรมการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนการเงินที่แตกต่างกันมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงิน ในด้านรูปแบบการวางแผนการออมและการลงทุน รูปแบบการวางแผนทำประกัน รูปแบบการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ และรูปแบบการวางแผนทางด้านภาษีที่แตกต่างกัน

สรุปและวิจารณ์ผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล หรือเพศที่ต่างกันจะมีรูปแบบการวางแผนออมและการลงทุน และรูปแบบการวางแผนทำประกันที่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะเน้นการออมและทำประกันในรูปแบบต่าง ๆ มากกว่าเพศชาย เช่น การฝากเงินกับธนาคาร ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ สลากออมทรัพย์/ออมสิน/ว.ก.ส. กองทุนรวม และอสังหาริมทรัพย์ ส่วนเพศชายจะเน้นการลงทุน เช่น ตราสารหนี้ ตราสารทุน และทองคำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ที่ทำการศึกษารื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่กล่าวว่า เพศหญิงมีการออมมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย เพศหญิงจึงต้องการความมั่นคงจึงสะท้อนไปที่การออมการออมจึงออกมามีมากกว่าเพศชาย

ปัจจัยด้านอายุมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล หรืออายุที่ต่างกันจะมีรูปแบบการวางแผนออมและการลงทุน รูปแบบการวางแผนทำประกัน รูปแบบการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ และรูปแบบการวางแผนทางด้านภาษีที่แตกต่างกัน โดยช่วงอายุ 41 – 50 ปี โดยรวมจะมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินที่หลากหลายที่สุด

ปัจจัยด้านสถานภาพมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล หรือสถานภาพที่แตกต่างกันจะมีรูปแบบการวางแผนออมและการลงทุน และรูปแบบการวางแผนทางด้านภาษีที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีสถานภาพสมรสจะเน้นการออมมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ที่ทำการศึกษารื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่กล่าวว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดมีจำนวนเงินออมต่ำที่สุด

ปัจจัยด้านระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล หรือระดับการศึกษาที่ต่างกันจะมีรูปแบบการวางแผนออมและการลงทุน รูปแบบการวางแผนทำประกัน รูปแบบการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ และรูปแบบการวางแผนทางด้านภาษีที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจะมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินที่หลากหลาย เน้นการลงทุนในตราสารหนี้ ตราสารทุน และกองทุนรวม เลือการทำประกันชีวิต ประกันสุขภาพ และประกันโรคร้ายแรงมากที่สุด มีการวางแผนเพื่อเกษียณอายุด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และ กองทุนประกันสังคม มากที่สุดเช่นกัน ส่วนการวางแผนทางด้านภาษี นอกจากกองทุน

ประกันสังคม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ แล้ว ยังมีกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) การบริจาคให้กับสาธารณกุศล และเงินสนับสนุนเพื่อการศึกษา มาใช้ในการลดหย่อนภาษีอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ที่ทำการศึกษารื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีจำนวนเงินออมมากที่สุด เนื่องจากผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท อาจมีความคาดหวังในเรื่องผลตอบแทนที่สูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรรณ เก้าเอี้ยน ที่ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ที่กล่าวว่า เมื่อข้าราชการตำรวจมีระดับการศึกษาสูงขึ้น อายุราชการเพิ่มขึ้น จะให้ความสำคัญกับการออมมากขึ้นตามลำดับ

ปัจจัยด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล หรืออาชีพที่ต่างกันจะมีรูปแบบการวางแผนการออมและการลงทุน รูปแบบการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ และรูปแบบการวางแผนทางด้านภาษีที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจะเน้นการลงทุน การวางแผนเกษียณ และการวางแผนภาษีมากที่สุด ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จะเน้นการรับประกันชีวิต ประกันสุขภาพ การออมและการลงทุนในทองคำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิจติพร สิทธิพันธ์ (2552) ที่ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่กล่าวว่า ด้านอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน

ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล หรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันจะมีรูปแบบการวางแผนออมและการลงทุน รูปแบบการวางแผนทำประกัน รูปแบบการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ และรูปแบบวางแผนทางด้านภาษีที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท โดยรวมจะมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินที่หลากหลายที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิจติพร สิทธิพันธ์ (2552) ที่ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่กล่าวว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ด้านพฤติกรรมทางการเงิน ได้แก่

1. หากมีรายได้เข้ามาจะกันเป็นเงินออมไว้ก่อน
2. การปรับปรุงแผนการเงินตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
3. การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน
4. การวางแผนรายรับ-รายจ่ายไว้ล่วงหน้า
5. ปฏิบัติตามแผนทางการเงินที่วางไว้อย่างเคร่งครัดและมีวินัย
6. เปรียบเทียบงบประมาณกับรายรับ-รายจ่ายที่เกิดขึ้นจริง
7. การทำบันทึกรายรับ-รายจ่าย
8. การทำบัญชีทรัพย์สิน-หนี้สิน

ทั้ง 8 ข้อ ต่างมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินทั้งสิ้น โดยส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับนาน ๆ ครั้ง ยกเว้นการกันเป็นเงินออมไว้ก่อนหากมีรายได้เข้ามา การปรับปรุงแผนการเงินตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน จะมีการปฏิบัติในระดับบ่อยครั้งถึงเป็นประจำ และยังพบว่าผู้ที่มีการปฏิบัติในระดับนี้ จะมีรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินที่หลากหลายมากกว่าระดับอื่น ๆ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการวางแผนการออมและการลงทุนมากที่สุด โดยเน้นฝากเงินกับธนาคาร/สถาบันการเงินมากที่สุด รองลงมาคือการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ และลงทุนกองทุนรวม ตามลำดับ แสดงให้เห็น

ว่าบุคคลส่วนใหญ่ยังเลือกการออมการลงทุนแบบความเสี่ยงต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มรกต ฉายทองคำ (2558) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกออมเงินด้วยวิธีการฝากเงินกับธนาคารหรือสถาบันการเงินเป็นอันดับแรกมากที่สุด

ด้านการวางแผนทำประกัน ส่วนใหญ่เน้นการทำประกันชีวิตมากที่สุด รองลงมาคือ ประกันสุขภาพ และประกันอุบัติเหตุตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าบุคคลส่วนใหญ่ทำประกันที่สามารถสะสมเป็นเก็บเงินออมได้ และสามารถได้คืนเมื่อครบกำหนด

ด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ ส่วนใหญ่เน้นการฝากเงินกับธนาคาร ส่งเงินเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และกองทุนประกันสังคม ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าบุคคลส่วนใหญ่เลือกวางแผนเกษียณอายุนอกจากการฝากเงินกับธนาคารแล้ว ยังมีการส่งเงินเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และกองทุนประกันสังคม ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของแต่ละบริษัท และนโยบายของรัฐ

ด้านการวางแผนทางด้านภาษี ส่วนใหญ่เน้นการลดหย่อนภาษีด้วยประกันชีวิต เงินกองทุนประกันสังคม และเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าบุคคลส่วนใหญ่ที่วางแผนเพื่อลดหย่อนภาษีประจำปี ยังใช้เพียงการหักลดหย่อนภาษีจากเงินกองทุนประกันสังคม และเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามนโยบายของแต่ละบริษัท และนโยบายของรัฐ เท่านั้น ซึ่งยังมีการลดหย่อนภาษีอีกหลายประเภท

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัย

ผลจากศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและบริษัทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ทั้ง เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินทั้งสิ้น หากหน่วยงาน หรือองค์กรต้องการผลักดันให้ประชาชน หรือพนักงาน มีการบริหารจัดการทางการเงินที่ดี จำเป็นต้องศึกษาปัจจัยของแต่ละบุคคลให้ดี คำนึงถึงผลประโยชน์ของแต่ละบุคคลเป็นหลัก

2. บุคคลส่วนใหญ่ยังมีการวางแผนรายรับ-รายจ่าย การมีวินัย ทำบันทึกรายรับ-รายจ่าย และการทำบันทึกทรัพย์สิน-หนี้สิน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหากต้องการยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิตให้สูงขึ้น มีความมั่นคงในชีวิต และความมั่งคั่งทางการเงิน พฤติกรรมเหล่านี้จำเป็นต้องมีการปฏิบัติในระดับที่สูงขึ้นด้วย

3. การลดค่าใช้จ่ายด้วยการวางแผนลดหย่อนภาษี บุคคลส่วนใหญ่อาจยังไม่ทราบว่าค่าใช้จ่ายหรือการลงทุนประเภทใดสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้

4. สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ของหน่วยงานหรือบริษัท ให้พนักงานในองค์กรได้มีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินด้านต่าง ๆ แนะนำการลงทุนแบบความเสี่ยงต่ำ แต่ได้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคาร เช่น กองทุนรวม พันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการช่วยให้บุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น นอกเหนือจากรายได้ประจำ เพราะบุคคลส่วนใหญ่ยังเลือกวางแผนการเงินด้วยการฝากเงินกับธนาคาร

5. ทุกอาชีพ และทุกระดับรายได้ล้วนต้องมีการวางแผนทางการเงิน เพราะการบริหารจัดการที่ดี จะช่วยให้ไม่ประมาทในการใช้ชีวิต ลดความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา สามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และได้ใช้ชีวิตยามเกษียณได้อย่างมีความสุข

6. สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนทางการเงิน และส่งเสริมให้ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และเป็นการเตรียมความพร้อมด้านการเงินเพื่ออนาคต

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเพียงพฤติกรรม และรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงินของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น หากทำการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของอัตราการออมและการลงทุน อัตราค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน ปัญหาสุขภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนบุตรหรืออุปการะ ทักษะคนที่มีการวางแผนทางการเงิน บัณฑิตหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน อาจทำให้ครอบคลุมและมีความหลากหลายมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้การช่วยเหลือในการทำวิจัย และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจนสำเร็จไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรไท ชั่วเจริญ ที่ปรึกษารายงานการวิจัยฉบับนี้ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำในการจัดทำรายงานวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ตลอดจนให้ความเมตตากรุณา จนทำให้รายงานฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ นายมรกต จันทร์กระพ้อ และเพื่อนร่วมหลักสูตรที่ให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อมูลและความรู้เพิ่มเติมเพื่อจัดทำรายงานการ ขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้แบบสอบถามสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อน ๆ ซึ่งคอยเป็นกำลังใจที่ดีที่สุดให้ผู้วิจัยตลอดมา

บรรณานุกรม

- กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัท พัฒนา อสังหาริมทรัพย์. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กฤษฏา เสกตระกูล. (2553). การวางแผนการเงินส่วนบุคคล: เมื่อประชาชนมั่งคั่ง ประเทศชาติก็มั่นคง. วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ. 1: กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2553.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร.
- กาญจนา หงส์ทอง. (2550). Money DIY 3 พิชิตสุขภาพการเงินให้ดีได้ใน 31 วัน. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.
- กาญจนา หงส์ทอง. (2551). เข้มทิศการเงิน. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.
- กาญจนา หงส์ทอง. (2553). สารพัดวิธีเลี้ยงเงินให้เชื่อง. กรุงเทพมหานคร: เนชั่นบุ๊คส์.
- กิจติพร สิทธิพันธุ์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กิตติพัฒน์ แสนทวีสุข. (2550). เงินทองต้องใสใจ เล่ม 1 วางแผนการเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพมหานคร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). การวางแผนการเงินคืออะไร?. ค้นเมื่อ 13 มกราคม 2561 จาก https://www.set.or.th/education/th/start/start_start.pdf

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). *อีทีเอฟ (ETF)*. ค้นเมื่อ 14 มกราคม 2561 จาก

https://www.set.or.th/th/products/etf/etf_faq.html

ธนาวัฒน์ สิริวัฒนชนกุล. (2560). *คู่มือ Happy Money Guide* ตอน วางแผนการออมสม่ำเสมอ. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ลงทุน ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล. (30 สิงหาคม 2558). ค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2560 จาก

<https://moneyhub.in.th/article/วางแผนทางการเงิน-ส่วนบุคคล/>

มรกต ฉายทองคำ. (2557). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร*.

รายงานการวิจัย บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2553). *การบริหารการเงินส่วนบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน. (ม.ป.ป.). *การวางแผนทางการเงิน*. ค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2560 จาก

<https://www.1213.or.th/th/moneymgt/finplan/Pages/planningsteps.aspx>

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). *คู่มือ เงินทองต้องวางแผน ตอน ก้าวสู่ชีวิตวัยทำงาน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: เมจิกเพรส.

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). *คู่มือ เงินทองต้องวางแผน ตอน มนุษย์เงินเดือน ก็มั่งคั่งได้*. กรุงเทพมหานคร: เมจิกเพรส

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน. (2552). *หลักสูตรวางแผนการเงิน : ชุดวิชาที่ 1 พื้นฐานการวางแผนการเงิน*.

กรุงเทพมหานคร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน. (2552). *หลักสูตรวางแผนการเงิน : ชุดวิชาที่ 4 การวางแผนการเพื่อวัยเกษียณ*.

กรุงเทพมหานคร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรรณ แก้วเอี่ยม. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร*. วารสารวิทยาการจัดการ. ปีที่ 32 (ฉบับที่ 2), 29-57.

อลิศรา ฮั่ววานิช และฤติยา สุทธิชื่น. (2559). *คู่มือ Happy Money Guide* ตอน เคล็ดลับสร้างสุขทางการเงิน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ลงทุน ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

อัจฉรา โยมสินธุ์. (2552). *ไดอารีการเงิน... 365 วันแสนสุข*. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.